

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4 De ordine earum, Vtrum. s. fides sit prior spe, & spes sit prior charitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

tem creata potest mens nostra perfici de his illi autem sunt diueriorum ordinum, scilicet naturalis & supernaturalis, & non nisi per Deum infundent potest mens proportionate perfici de illis. Vnde ut in litera dicitur, fides & spes infusa habent quod sint uirtutes ex eo, quod sunt diuini ordinis essentialiter, & non solum quantum ad materiam ex hoc enim teriam; sed fortius est hominibus.

AD TERTIUM dicendum, quod ad appetitum duo pertinent, scilicet motus in finem, & conformatio ad finem per amorem; & sic oportet quod in appetitu humano duas uirtutes theologicas ponantur, scilicet fides, & charitas.

ARTICVLVS IIII. Vtrum fides sit prior spe, & spes charitate.

AD QVARTVM sic procedit. Videtur, quod non sit hic ordo theologiarum uirtutum, quod fides sit prior spe, & spes prior charitate. Radix enim est prior eo quod est ex radice: sed charitas est radix omnium uirtutum, secundum illud ad Ephe. 3. In charitate radicari & fundari ergo charitas est prior aliis.

¶ Pr. Aug. dicit in 1. de doct. Christ. * Non potest alius diligere, quod esse non crediderit: porro si credit & diligit, bene agit, efficit ut etiam speret, ergo uidetur quod fides precedat charitatem, & charitas spem.

¶ Pr. Amor est principium omnis affectionis, ut supra dictum est: sed spes nominat quidam passionem, est enim quedam passio, ut supra dictum est; ergo charitas que est amor, est prior sp.

SED CONTRA est ordo, quo Apostolus ita enumerat, dicens. Nunc autem manent fides, spes, & charitas.

RESPON. Dicendum, quod duplex est ordo, scilicet generationis, & perfectionis. Ordine quidem generationis quo materia est prior forma, & imperfectum perfecto, in uno & eodem fides precedit spem, & spes charitatem secundum actus; non habitus simul infunduntur.

Non enim potest in aliquid motus appetitus tenebri uel sperando, vel amando, nisi quod est apprehensum sensu, aut intellectu: per fidem autem apprehendit intellectus ea quae sperat, & amat: vnde oportet quod ordine generationis fides precedat spem & charitatem.

Similiter autem ex hoc homo aliquid amat, & apprehendit illud ut bonum suum: per hoc autem quod homo ab aliquo sperat se bonum cognoscere, infundatur vel infusa sit alia: & hoc non saluat ueritatem literae, quia non saluat simulatem infusionis. Nec est uerum, quia si baptizetur adulterus in peccato fornicacionis per leuern, suscipitur fidei speque habitus, suscipiendo characterem, & est uere fidelis: & tamen nec suscepit, nec suscipit charitatem, hoc ergo modo intelligitur quantum

est ex parte infundentis, & ratione infusionis, quamvis ex dispositione receptui vel quia perdi, ut unam, & non alias, uel est indispositus ad unam, & non alias, oppositum contingat. Et hic sensus est formalis & uerius, formalis qui dem, quia infusionem, ut in fuso est, iudicat. Verus autem, quia quantum est ex parte infusionis, simul omnes infunduntur, & causas obstantes ex parte receptui per accidens eveniunt, accidit enim quod hic qui baptizatur, sit indispositus ad charitatem: & similiter quod hic baptizatus cadat a charitate, quam simul cum fide & spe sufficeret.

¶ In responsione ad tertium eiusdem articuli habes, quod spes precedit ordine generationis charitatem, ut actus utriusque recipi Deum, cui spes innitur, & quae charitas amat, quamuis subsequatur etiam hoc ordine charitatem, ut actus utriusque recipi futuram beatitudinem, quae obiectum est Deus ipse, quam beatitudinem spes respicit ut bonum speratum, & charitas ut amatum.

D. 106.

BUT loquitur de spe, quia quis sperat ex meritis iam habitus se ad beatitudinem peruenturum, quod est spes, & formata, quae sequitur charitatem, potest autem aliquis sperare, antequam habeat charitatem, non ex meritis que iam habet, sed quae sperat se habiturum.

AD TERTIUM dicendum, quod sicut supra dictum est, cum de passionibus ageretur, spes respicit duo, unum quidem sicut principale obiectum, scilicet bonum quod speratur, & respectu huius semper amor precedit spem, nunquam enim speratur aliquod bonum, nisi desideratum & amatum. Respicit etiam spes illum, a quo se sperat posse consequi bonum, & respectu huius primò quidem spes precedit amorem, quamvis postea ex ipso amore spes ageatur. per hoc enim quod aliquis reputat per aliquem se posse consequi aliquod bonum, incipit amare ipsum, & ex hoc ipso quod ipsum amat, postea fortius de eo sperat.

QVAESTIO LXIII.

De causa uirtutum, in quatuor articulos diuisa.

DE INDE considerandum est de causa uirtutum. Et circa hoc queruntur quatuor. ¶ Primo, utrum uirtus sit in nobis a natura.

¶ Secundo, utrum aliqua uirtus causetur in nobis ex affuetudine operum.

Fundamenta omnium uirtutum intellectualium & moralium, quamvis diversimode, quia intellectus sunt inchoationes, scientiae autem & reliquarum sunt actus principia mediate uel immediate, ut patet. scilicet natus & inchoationis, & principii ratio nem haberet.

In